

Sygn. akt V U 113/16

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalski V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Protokolant: asyst. sędz. Adrian Dudek

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o przeliczenie emerytury i kapitał początkowy

na skutek odwołań K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 3 stycznia 2007 r. sygn. (...)

z dnia 30 kwietnia 2007 r., sygn. (...)

postanawia:

odrzuć odwołania

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 stycznia 2007 roku organ rentowy przyznał K. B. emeryturę od dnia (...) 2007 roku, to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2007 roku organ rentowy ustalił kapitał początkowy K. B. na dzień 1 stycznia 1999 roku w kwocie 134 050,51 zł.

Od decyzji z dnia 3 stycznia 2007 roku odwołała się w dniu 20 stycznia 2016 roku wnioskodawczynie wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ponowne przeliczenie emerytury.

W dniu 20 stycznia 2016 roku wnioskodawczynie odwołała się także od decyzji z dnia 30 kwietnia 2007 roku wnosząc o ponowne ustalenie kapitału początkowego.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich odrzucenie jako złożonych po upływie znacznego terminu od uprawomocnienia się decyzji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołania podlegają odrzuceniu.

Przepis art. 477⁹ § 1 k.p.c. stanowi, iż odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji.

Zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania cywilnego pismo złożone z opóźnieniem może być skutecznie wniesione ponownie po uzyskaniu przez stronę przywrócenia terminu do jego wniesienia w trybie przewidzianym w art. 168 i n. k.p.c. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, jako w postępowaniu odrębnym, powyższa instytucja nie znajduje zastosowania bowiem wyłącza ją unormowanie zawarte w art. 477⁹ § 3 k.p.c.

Wskazany przepis szczególny nakłada na sąd obowiązek odrzucenia odwołania złożonego z uchybieniem terminu do jego wniesienia. Nieuwzględnienie przekroczenia terminu może mieć miejsce tylko wówczas, gdy przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego. Obie wskazane przesłanki nieuwzględnienia przez sąd przekroczenia terminu muszą zostać spełnione łącznie.

Odnosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd zważył, że w przedmiotowej sprawie skarżąca w treści swojego odwołania nie przytoczyła żadnych okoliczności, które wskazywałyby, że przekroczenie terminu do złożenia odwołania nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych.

W świetle powyższego, należało zatem uznać, iż ubezpieczona wniosła odwołanie z nadmiernym przekroczeniem terminu z przyczyn od siebie zależnych i na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. orzec jak w sentencji.